

KLEKS NR 57

MAY 2022

PISEMKO DLA UCZNIÓW
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 1 W SIEKIERCZYNIE

Dzisiaj w numerze -
niemala gratka.
Mamy święto Kościuszki
i pocztowego znaczka.

Martyna Kędra, Julia Pasiut, Julia Piszczyk, Patrycja Drab,
Edyta Kowalczyk, Emilia Kęska, Marcelina Sławek, Faustyna Kubacka

Kilka słów o Tadeuszu Kościuszkę

Posłuchaj prawdziwej historii na uszko.
Opowiem ci, kim był Tadeusz Kościuszko.

Przyszedł na świat w Polsce, na Mereczowszczyźnie,
by w przyszłości wiernie służyć Ojczyźnie.

Mama często upominała swojego Andrzeja Tadzia Bonawenturę,
że biega z szabelką i wojenną w domu wszczyna awanturę.

Gdy Tadeusz dorósł, chciał poznać sztukę wojenną,
aby ją zgłębić, wybrał królewską Szkołę Rycerską.

W Paryżu pokazał, że jest świetny też w innej materii;
malarstwie, rysunku, rzeźbie oraz inżynierii.

A teraz Ci powiem jeszcze ciszej na uszko...
w kim zakochał się – Tadeusz Kościuszko!

Nasz bohater wyznał miłość bogatej Ludwice,
lecz od ojca jej usłyszał – "Nie dla wróbli są synogarlice".

Niewiele pozostało po tej romantycznej przygodzie -
sosna i dąb – dwa splecione drzewa w ogrodzie.

I tak oto nasz młodzian -nie dostawszy ręki Ludwiki –
popłynął walczyć o wolność Stanów Zjednoczonych Ameryki.

W Ameryce znakomicie West Point ufortyfikował,
za co mu sam prezydent Waszyngton dziękował.

Otrzymał stopień generała, parę pistoletów, Order Cyncynata...
Były to dla Kościuszki bardzo dobre lata.

Ale również nasza Ojczyzna wielkich mężów wymagała,
wrócił więc do kraju, a z nim - waleczność, męstwo i chwała.

Najpierw bohatersko stanął w obronie Konstytucji 3 maja -
niestety – ręka carskiego zaborcy nam ją odebrała.

Potem nastał rok tysiąc siedemset dziewięćdziesiąty czwarty,
o wolność Ojczyzny stoczył z Rosjanami bój zażarty.

W kwietniu ze swymi mężnymi kosynierami
odniósł piękne zwycięstwo pod Raławicami.

W październiku umilkła raławicka pieśń zwycięska,
boprzyszła smutna pod Maciejowicami klęska.

Nasz bohater do niewoli carskiej został pojmany,
gdzie długo leczył odniesione w boju rany.

I tu znów powiem ci cichutko na uszko,
że świetnym pianistą był nasz Tadeusz Kościuszko

W niewoli dwa polonezy i walc skomponował,
i wszystkie te utwory armii polskiej dedykował.

Gdy umarła okrutna rosyjska caryca Katarzyna,
wypuszczony z niewoli, nowy rozdział w swym życiu zaczyna.

Popłynął za ocean – znów do Ameryki wolnej,
lecz wkrótce wrócił do Europy niespokojnej.

Zamieszkał na stałe w Solurze, w Szwajcarii,
lecz zawsze był sercem przy Polsce i przy polskiej armii.

Zanim umarł, jeszcze wolność swoim chłopom podarował,
za co lud polski z wielkimi honorami go pochował.

W Krakowie usypano mu kopiec na Górze św. Bronisławy,
który miastu przysparza powagi, splendoru i sławy.

I na koniec znów powiem Ci cichutko na uszko –
na Wawelu spoczywa nasz Tadeusz Kościuszko.

A w Warszawie na Zamku Królewskim jego serce.
Wszystko to wielkiemu Polakowi w podzięce.

Młodzi Dramaturdzy (Kamila Kędra, Wiktoria Hutek, Martyna Florek, Wiktoria Gutowska) ze Szkoły Podstawowej Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierczynie mają zaszczyt zaprezentować autorską sztukę w 5 odsłonach.

„Tadeusz i Ludwika”

Rzecz o nieszczęśliwej miłości Tadeusza Kościuszki i Ludwiki Sosnowskiej

Osoby:

Tadeusz – młody Tadeusz Kościuszko, ubogi szlachcic herbu Roch III

Ludwika – córka bogatego magnata Józefa Sylwestra Sosnowskiego

Wojewoda – Józef Sylwester Sosnowski – szlachcic herbu Nałęcz, hetman polny litewski, wojewoda smoleński, ojciec Ludwiki

Prolog

Miłość, o której tu mówą to dzieje dość dawne.

Gdy nazwisko Kościuszko nie jest jeszcze w świecie sławne.

Młody Tadeusz wraca z paryskiej szkoły do domu po latach.

Nie otrzymuje posady w wojsku, nie może liczyć też na pomoc brata.

Ubogi szlachcic znajduje gościnę w Sosnowicy na dworze magnata,

Którym był Józef Sylwester Sosnowski – pięknej Ludwiki tata.

Odsłona 1

Sosnowica. Dwór Józefa Sylwestra Sosnowskiego. Do izby stołowej wchodzi młody Tadeusz Kościuszko. Wojewoda siedzi na krześle. Na widok Tadeusza podnosi się nieznacznie.

Wojewoda

Witaj młodzieńcze, słyszałem, żeś uczony wielce,

Żeś w Paryżu inżynierię z powodzeniem studiował.

Może byś waćpan ogród na styl francuski mi zaprojektował?

Tadeusz

Z ogromną przyjemnością uczynię to dla jaśniepana.
Zacznę projektować już od jutra rana.

Wojewoda zaprasza Kościuszkę do stołu. Tadeusz siada. Wchodzi córka wojewody – Ludwika – podaje herbatę, kłania się i wychodzi. Tadeusz ukradkiem spogląda na szlachciankę.

Wojewoda

A czekaj, czekaj... Jesteś człowiekiem wykształconym wielce.
Może mojej dorastającej córce zechciałbyś waćpan dawać lekcje?
Kawaler, który wraca ze świata szerokiego.
Na pewno ją nauczy historii, literatury, no i... francuskiego.

Tadeusz

I tutaj nie odmówię panu wojewodzie.
Nauczę pannę Ludwikę wszystkiego, co jest dzisiaj w modzie.

Odsłona 2

Ogród różany, ławeczka. Tadeusz i Ludwika spacerują, rozmawiają. Mijają dwa splecione drzewa sosnę i dąb – symbol ich miłości. Tadeusz z miłością patrzy na Ludwikę. Para siada na ławeczce. Młodzieniec klęka przed Ludwiką i bierze jej dłoń.

Tadeusz

Ludwiko, jesteś kobietą przeze mnie wysnioną.
Cudna białogłowo, czy zostaniesz moją żoną?

Ludwika

Ależ tak! Tadeuszu, skróć już tę okrutną mękę.
Idź do pana ojca, prosić o mą rękę.

Kościuszek idzie do Wojewody – zdenerwowana Ludwika spaceruje obok splecionego dębu i sosny.

Odsłona 3

Tadeusz wpada do dworu, klęka przed wojewodą Sosnowskim.

Tadeusz

Wojewodo, kocham pańską córkę nad życie!
Nie chcemy już spotykać się skrycie.
Pragnę Cię prosić, byś oddał córkę.
Sprawię piękną suknię ślubną z welonem.
Marzę, by jej przyrzec przed Bogiem w kościele.
Ten ślub dla nas obojga znaczy bardzo wiele.

Wojewoda

Zagniewany, czerwony ze złości, krzyczy.

A kimże ty jesteś, szlachetko ubogi?!
Za wysokie progi na Twe biedne nogi!
Moja córka wyjdzie za księcia!
Bogatego chcę mieć zięcia!

Nawet nie waz się marzyć o mojej Ludwice.
Nie dla wróbli są synogarlice.
A córka magnacka nie dla ubogiego szlachcica
Wyjeżdżaj z Sosnowicy, bo dobędę miecza!

Kościuszek kłania dumnie się Wojewodzie. Urażony wyjeżdża z Sosnowicy.

Odsłona 4

Ciemny sosnowy las. Powóz zaprzęgnięty w dwa konie, które gnają w szalonym galopie. Księżyc oświeśla leśną drogę, utkaną wystającymi korzeniami drzew. W powozie siedzą Ludwika i Tadeusz.

Tadeusz

Czule zwraca się do wystraszonej dziewczyny.

Wiem Ludwiko, że strachu mdlejesz.
Ale proboszcz czeka już na nas w kościele.
A potem.... już tylko radość i wesele!

Ludwika

Kocham Cię Tadeuszu i chcę być żoną twoją.
Ale jestem tym wielce strwożoną.
Boję się, że ojciec nie dopuści do mego zamęścia.
I wyda mnie za Lubomirskiego, za księcia.

Tadeusz

Za pół godziny będziemy się z naszego szczęścia weselić,
Bo co Bóg złączy, tego człowiek nie może rozdzielić!

Odsłona 5

Las. W oddali widać jeźdźca. Dopada do powozu. Tadeusz wyskakuje z powozu i staje naprzeciw niego z obnażoną szablą. Mężczyzna powoli zsiada z konia. Młodzi poznają wojewodę Sosnowieckiego. Kościuszko opuszcza szablę.

Wojewoda

z gniewem

To tak szanujesz moją rodzinę
Niewdzięczniku?! Dałem ci w moim domu gościnę,
A ty uprowadziłeś mi córkę?!
Ja Ci teraz wystawię laurkę!

Marzyła Ci się synogarlica?!
Nie znajdziesz Ty miejsca teraz u żadnego szlachcica.
Nie zaznasz też w Polsce raju,
Będziesz musiał wyjechać z kraju!
Albo wtrącę Cię do lochu
i będę miał święty spokój.

Ludwika

placząc

Ojcze, nie rób Tadeuszowi nic złego.
Zabierz mnie do domu, a jego puść wolnego.

Kościuszko

z żalem

Ludwiko, nie będę sprzeciwiał się twojego ojca woli.
Stracić Ciebie to kara stokroć większa, niż umrzeć w niewoli.

Po chwili bardzo smutno.

Nie chcę, żebyś wracała do sosnowickiego dworu,

Ale jestem człowiekiem honoru...

Taką historię napisało nam życie...

Będę Cię kochał zawsze, ale skrycie.

Koń hrabiego Sosnowskiego oddala się. Obok niego siedzi płacząca córka. Ludwika odwraca się ku narzeczonemu, rzucając mu ostatnie spojrzenie. Kościuszko wodzi wzrokiem za odjeżdżającymi. Po chwili powóz znika we mgle.

Epilog

Tak zostało przerwane piękne uczucie przez ojca wojewodę.

Dzisiaj zapewne chyliłby przed Kościuszką swoją siwą głowę.

Teraz nasz odważny bohater znany jest na całym świecie,

A o wojewodzie nikt nawet nie pamiętałby w jego powiecie,

Gdyby nie miłośna historia Tadeusza i jego pięknej córki.

Dziś Kościuszko, a nie wojewoda zbiera od potomnych laurki!

Wyniki II Powiatowego Konkursu o Tadeuszu Kościuszcze oraz galeria pocztowych znaczków

Kategoria I – klasy 3-4

I miejsce:

Wiktoria Marcisz – Szkoła Podstawowa im. Władysława Reymonta
w Pasierbcu – opiekun Natalia Wątroba

II miejsce:

Julita Sobczak – Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki
w Wilkowisku – opiekun Agnieszka Turkiewicz

III miejsce:

Zuzanna Kita – Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Stanisława Konarskiego
w Starej Wsi – opiekun Małgorzata Opiela

Marcelina Kłap – Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki
w Siewierzynie – opiekun Anna Zoń

Wyróżnienie:

Julia Zelek – Szkoła Podstawowa im. Stanisława Wyspiańskiego
w Mordarce – opiekun Ewa Zelek

Kacper Franczak – Szkoła Podstawowa im. Królowej Jadwigi
w Wysokiem – opiekun Bożena Ampulska

Oliwia Klag – Szkoła Podstawowa im. Jana Kochanowskiego w Świdniku
– opiekun Ewa Rapacz, Anna Plata

Kategoria II – klasy 5-6

I miejsce:

Julia Wiktor – Szkoła Podstawowa im. Władysława Reymonta w Pasierbcu – opiekun Natalia Wątroba

II miejsce:

Marzena Leśniak – Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierzynie – opiekun Anna Zoń

III miejsce:

Bartosz Czaja – Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Limanowej – opiekun Katarzyna Florek

Milena Jamer – Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Jana Pawła II w Męcinie – opiekun Bogumiła Lasek

Anna Górszczyk – Szkoła Podstawowa im. Juliana Tuwima w Kaninie – opiekun Krystyna Raszek

Wyróżnienie:

Magdalena Majerczyk – Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki w Wilkowisku – opiekun Agnieszka Turkiewicz

Szymon Smoroński – Szkoła Podstawowa im. Stanisława Wyspiańskiego w Mordarce – opiekun Wiesław Mamak

Julita Plata – Szkoła Podstawowa im. Królowej Jadwigi w Wysokiem – opiekun Bożena Ampulska

Wiktoria Kowalczyk – Szkoła Podstawowa im. Jana Kochanowskiego w Świdniku – opiekun Ewa Rapacz, Anna Plata

Kategoria III – klasy 7-8

I miejsce:

Weronika Piórkowska – Szkoła Podstawowa im. Władysława Reymonta w Pasierbcu – opiekun Natalia Wątroba

II miejsce:

Weronika Kurzydło – Szkoła Podstawowa Nr 2 im. Tadeusza Kościuszki w Limanowej – opiekun Beata Kaczmarczyk

III miejsce:

Martyna Florek – Szkoła Podstawowa Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierczynie – opiekun Barbara Szewczyk

Wyróżnienie:

Mariola Pławecka – Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Kościuszki w Wilkowisku – opiekun Agnieszka Turkiewicz

Dorota Tokarz – Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Jastrzębiu – opiekun Ewa Iwańska

Emilia Hasior – Szkoła Podstawowa im. Królowej Jadwigi w Wysokiem – opiekun Bożena Ampulska

Weronika Tudaj – Szkoła Podstawowa im. Jana Kochanowskiego w Świdniku – opiekun Ewa Rapacz, Anna Plata

Jury konkursu:

- Wojciech Korabik – kierownik Wydziału Kultury i Promocji Urzędu Gminy Limanowa
- Agnieszka Leśniak – nauczyciel w Szkole Podstawowej im. Juliana Tuwima w Kaninie
- Justyna Pająk – nauczyciel w Szkole Podstawowej Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierczynie

Honorowy Patronat:

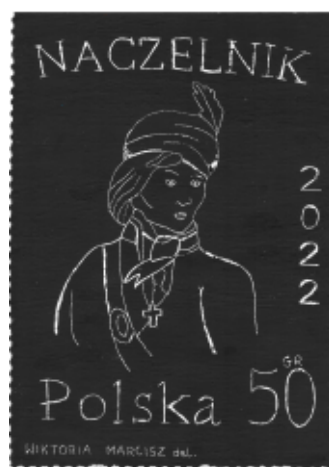
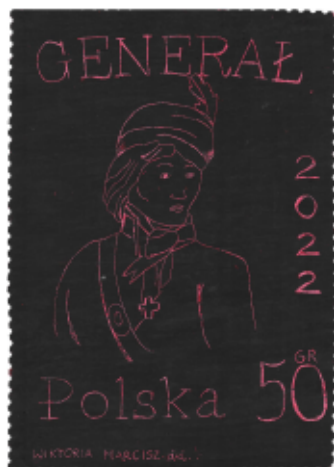
- Mieczysław Uryga – Starosta Limanowski
- Agata Zięba – Wicestarosta Limanowski
- Jan Skrzekut – Wójt Gminy Limanowa

Sponsorzy nagród:

- Michał Majka "MM-DELFIN" Nauka Pływania, Dobra
- Krzysztof Jarosz – Usługi Ubezpieczeniowe, Łętowe 271
- Dyrekcja i Grono Pedagogiczne Szkoły Podstawowej Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierczynie
- Rada Rodziców Szkoły Podstawowej Nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Siekierczynie

Wiktoria Marcisz –
Szkola Podstawowa
im. Wladyslawa
Reymonta
w Pasierbcu

Julita Sobczak –
Szkola Podstawowa
im. Tadeusza
Kosciuszki
w Wilkowisku

Zuzanna Kita –
Szkoła Podstawowa
Nr 2 im. Stanisława
Konarskiego w Starej
Wsi

Marcelina Kłap –
Szkoła Podstawowa
Nr 1 im. Tadeusza
Kościuszki
w Siewierzynie

Julia Zelek –
Szkoła Podstawowa
im. Stanisława
Wyspiańskiego
w Mordarce

Kacper Franczak –
Szkoła Podstawowa
im. Królowej Jadwigi
w Wysokiem

Oliwia Klag –
Szkola Podstawowa
im. Jana
Kochanowskiego
w Świdniku

Julia Wiktor –
Szkola Podstawowa
im. Władysława
Reymonta
w Pasierbcu

Marzena Leśniak –
Szkola Podstawowa
Nr 1 im. Tadeusza
Kościuszki
w Siekierczynie

Bartosz Czaja –
Szkola Podstawowa
Nr 2 im. Tadeusza
Kościuszki
w Limanowej

Milena Jamer –
Szkoła Podstawowa
Nr 1 im. Jana
Pawła II w Męcinie

Anna Górszczyk –
Szkoła Podstawowa
im. Juliana Tuwima
w Kaninie

Magdalena
Majerczyk –
Szkoła Podstawowa
im. Tadeusza
Kościuszki
w Wilkowisku

Szymon Smoroński –
Szkoła Podstawowa
im. Stanisława
Wyspiańskiego
w Mordarce

Julita Plata –
Szkoła Podstawowa
im. Królowej Jadwigi
w Wysokiem

Wiktoria Kowalczyk
– Szkoła Podstawowa
im. Jana
Kochanowskiego
w Świdniku

Weronika
Piórkowska –
Szkoła Podstawowa
im. Władysława
Reymonta
w Pasierbcu

Weronika Kurzydło –
Szkoła Podstawowa
Nr 2 im. Tadeusza
Kościuszki
w Limanowej

Martyna Florek –
Szkoła Podstawowa
Nr 1 im. Tadeusza
Kościuszki
w Siekierczynie

Mariola Pławecka –
Szkoła Podstawowa
im. Tadeusza
Kościuszki
w Wilkowisku

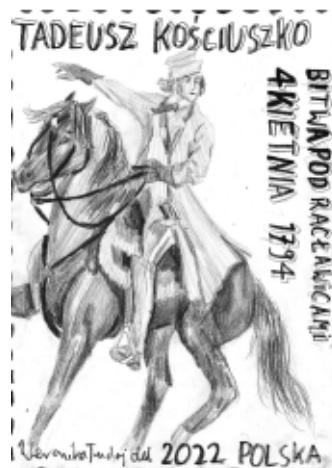
Dorota Tokarz –
Szkola Podstawowa
im. Henryka
Sienkiewicza
w Jastrzębiu

Emilia Hasior –
Szkola Podstawowa
im. Królowej Jadwigi
w Wysokiem

Weronika Tudaj –
Szkoła Podstawowa
im. Jana
Kochanowskiego
w Świdniku

Wywiady KLEKSA

Tworzenie to moja pasja

Rozmowa z Weroniką Piórkowską – uczennicą Szkoły Podstawowej im. Władysława Reymonta w Pasierbcu – zwyciężczynią II Powiatowego Konkursu o Tadeuszu Kościuszcze w kategorii klas 7-8.

KLEKS: Weroniko, gratulujemy Ci zajęcia pierwszego miejsca w konkursie organizowanym przez naszą szkołę. Praca, którą wykonałaś, bardzo nas poruszyła. Widać, że masz ciekawe pomysły i talent plastyczny. Opowiedz nam, jak narodził się pomysł na serię znaczków o Tadeuszu Kościuszcze.

Weronika: O konkursie dowiedziałam się od nauczycielki plastyki. To ona zachęciła mnie do udziału w konkursie i zainspirowała do stworzenia serii znaczków w tej właśnie technice. Jestem bardzo wdzięczna Pani Natalii Wątrobie za cenne wskazówki podczas wykonywania pracy. Nad serią znaczków "Kościuszek - bohater na każdy czas" pracowałam dość długo. Zależało mi na tym, by na znaczkach znalazły się nie tylko motywy bezpośrednio związane z tą postacią, ale także nawiązania do tego, co współcześnie dzieje się na świecie.

KLEKS: Jaką technikę plastyczną najbardziej preferujesz?

Weronika: Najchętniej maluję farbami akwarelowymi, gdyż podobają mi się uzyskiwane za pomocą tej techniki efekty. Lubię malować zarówno portrety, jak i pejzaże. Ostatnio w ramach lekcji plastyki tworzyłam ikonę na desce, co także było dla mnie ciekawym doświadczeniem artystycznym.

KLEKS: Gdzie rozwijasz swoje zdolności plastyczne?

Weronika: Moje zdolności plastyczne rozwijam w szkole. Często biorę udział w konkursach plastycznych. Od dziecka lubiłam rysować, wyklejać, wycinać i tak już zostało...

KLEKS: Czy oprócz plastyki masz jeszcze inne pasje i zainteresowania?

Weronika: Tak. Interesuje mnie fotografia. Bardzo lubię fotografować zwierzęta. Uwielbiam też grać w siatkówkę.

KLEKS: Czy masz plany na przyszłość związane ze sztuką? Jeśli tak, to czy możesz nam je zdradzić?

Weronika: Jeszcze nie wiem, czy wybór szkoły średniej i swoją przyszłość związę ze sztuką. Na pewno ten i inne sukcesy bardzo motywują mnie do aktywności plastycznej. Cieszę się, że moja praca jest doceniana, bardzo też za to dziękuję.

KLEKS: Weroniko, dziękujemy Ci za rozmowę i życzymy dalszych sukcesów.

Kącik Kulinaryny

W tym numerze proponujemy kulinarny spacer
na... Mini Kopczyki Kościuszki

Składniki na 12-14 sztuk:

- 300 g świeżego szpinaku (baby) lub szpinaku mrożonego
- 3 duże jajka
- 3/4 (do 1 szklanki) drobnego cukru do wypieków
- 3/4 szklanki oleju słonecznikowego lub rzepakowego
- 2 szklanki mąki pszennej
- 2,5 łyżeczki proszku do pieczenia
- skórka otarta z 1 cytryny

Mrożony szpinak rozmrozić na sitku, po czym odcisnąć z nadmiaru wody. Zmiksować blenderem (by ciasto miało bardziej jednolity kolor). **Świeży szpinak** (*baby*) umieścić w malakserze lub rozdrobnić blenderem. Powinna powstać gęsta papka drobno posiekanych liści.

Wszystkie składniki powinny być w temperaturze pokojowej.

Krok 1. W misie miksera umieścić jajka (w całości) wsypać cukier i rozpocząć ubijanie. Ubijać (końcówkami miksera do ubijania piany z białek) na najwyższych obrotach miksera do momentu uzyskania jasnej, puszystej masy, która nawet potroi swoją objętość.

Krok 2. Do ubitej piany strużką wlewać olej, nie zaprzestając miksowania. Dodać papkę szpinakową, skórkę z cytryny, zmiksować przez chwilę do połączenia.

Krok 3. Bezpośrednio do masy jajeczno – szpinkowej przesiać mąkę z proszkiem do pieczenia i wymieszać szpatułką, tylko do połączenia się składników, nie dłużej.

Krok 4. Ciastem wypełnić papilotki wyłożone w formie do muffinów, do pełna. Piec w temperaturze 170°C, bez termoobiegu, przez około 25 minut lub do tzw. suchego patyczka. Wyjąć, wystudzić na kratce.

Krok 5. Po wystudzeniu z babeczek odciąć górkę, pokruszyć a okruchy zachować do dekoracji.

Masa śmietankowo-cytrynowa:

- 250 ml śmietany kremówki 36%
- 250 g serka mascarpone
- 2 łyżki cukru pudru
- 1 łyżeczka ekstraktu z cytryny lub kilka kropel aromatu z cytryny

Wszystkie składniki powinny być schłodzone.

Krok 6. Składniki na krem umieścić w misie miksera i zmiksować do otrzymania gęstego kremu śmietankowego.

Dodatkowo:

- świeże owoce jagód/borówki amerykańskiej i granatu, do dekoracji

Wykonanie:

Krok 7. Na babeczki wyłożyć krem śmietankowo-cytrynowy np. przy pomocy rękawa cukierniczego. Po kremie posypać okruchami ciasta, w taki sposób, by przykleiły się do kremu, udekorować owocami.

Babeczki Mini Kopczyki Kościuszki przechowywać w lodówce.

Smacznego :-)

*Przepis i zdjęcie publikowane za zgodą autorki bloga
<https://mojewypieki.com/przepis/babeczki-lesny-mech>*

Wyniki szkolnego konkursu o Tadeuszu Kościuszcze *– projekt serii pocztowych znaczków*

Klasy III-IV

- 1 miejsce – **Marcelina Kłap**
- 2 miejsce – **Oliwia Lis i Weronika Biel**
- 3 miejsce – **Adam Pająk i Emilia Kęska**

Wyróżnienia:

Tomasz Czaja
Partycja Drab
Edyta Kowalczyk
Pasiut Julia
Zuzanna Leśniak
Martyna Kędra
Faustyna Kubacka
Julia Piszczek
Piotr Ziemia

Klasy V-VI

- 1 miejsce – **Marzena Leśniak**
- 2 miejsce – **Zuzanna Król**

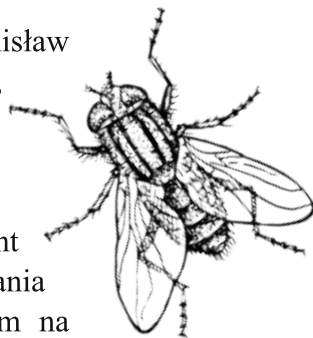
Klasy VII-VIII

- 1 miejsce – **Martyna Florek**
- 2 miejsce – **Vanessa Rylko**
- 3 miejsce – **Natalia Lizut**

Nagrody dla laureatów i wyróżnionych ufundowała biblioteka szkolna.

Kościuszko jako artysta

Według pewnej anegdoty, w 1765 roku król Stanisław August odwiedził warszawski Korpus Kadetów, szkołę wojskową, której uczniem był Tadeusz Kościuszko. Król podobno obejrzał rysunki wykonane przez młodzieńca i pod wrażeniem ich kunsztu pochwalił talent Kościuszki. Miał go też zachęcić go do rozwijania swoich pasji rysunkowych i malarskich. Wtem na jednym z rysunków dostrzegł rozpaćkaną muchę.

Poirytowany, nakazał młodemu artyście, ażeby ten bardziej dbał o swój szkicownik. W odpowiedzi król usłyszał wyjaśnienie, że to nie jest mucha, która straciła żywot na kartce, ale mucha na niej... narysowana.

Kościuszko w większości miejsc, w których mieszkał, w wolnym czasie oddawał się różnym formom rękodzieła i twórczości artystycznej. W swojej posiadłości w Siechnowiczach rzeźbił z drewna jabłoni tace i talerze. W Rosji, gdzie dostał się do niewoli po upadku powstania, czas w celi spędzał na tworzeniu małych przedmiotów, takich jak cukiernica z kokosa i blachy. Wykonał także tabakierę i pudełko na tytoń – mimo że sam był podobno wolny od wszelkich nałogów (jedeny wyjątek stanowiła ponoć kawa).

Cukiernica wykonana przez Tadeusza Kościuskę w niewoli petersburskiej

W Anglii, gdzie Kościuszko przechodził rekonwalescencję po pobycie w więzieniu w Petersburgu, brytyjski malarz Benjamin West, który go odwiedził, wspominał, że Kościuszko, rozparty na kanapie, z głową przewiazaną czarną jedwabną szarfą "rysował krajobrazy i było to jego główną rozrywką". Naczelnik również wyszywał, a damom prezentował własnoręcznie haftowane i ozdabiane woreczki na pieniądze.

Tadeusz Kościuszko, Obrazek haftowany, XIX w., Muzeum Narodowe w Krakowie, licencja CC-BY, źródło: Cyfrowe Dziedzictwo Kulturowe

Gazetkę wydaje koło redakcyjne KLEKS w składzie:
Martyna Florek, Wiktoria Hutek,
Kamila Kędra, Wiktoria Gutowska
oraz uczniowie klasy 4
pod kierunkiem
P. Barbary Szewczyk i P. Tadeusza Pietrygi